

מאבדים את הנוער, בארץ ובתפוצות: במה טעינו?? מקוה – להתחיל ראשית עם הגברים!

הגיגים של 30 שנה, מאת עמנואל ראב"ד, מקוה תקוה

את דפוס ההתנהגות השונים שבין גבר לאשה. ולכן ישנם גם הבדלים מהותיים בין טבילת הגברים והנשים. נשים ורוקות אינן טובלות. וכאשר הבעל אינו בעיר האשה אינה טובלת, בעוד שטבילת הגברים היא ללא קשר למצב המשפחתי. השאלות החשובות שעלינו לשאול הם: א. אם הטבילה היא אחת המצווה הבסיסיות והחשובות ביותר בחיי היהודי, איך יתכן שהיא אחת המצוות היותר מוזנחות. אחוז היהודים השומרים מקוה סביב העולם, הוא מזערי ביותר. ב. איך יתכן שמצווה כה חשובה היא גם היחידה שאווילים מעיזים לשים אותה ללעג וקלס. ג. איך אפשר להתגבר על הבעיה ולתקן את המצב:

להלן מספר דוגמאות מהמצב בערי הספר:

1. בוועידת חינוך בינלאומית, בה השתתפו כ-3000 רבנים, מחנכים ומנהלי בתי ספר יהודיים, שהתקיימה בניו-יורק, שאל אותי מנהל ארגון יהודי: "מהסיסמה **מקוה-תקוה** על מכונית הפרסומת שלך, אני מזהה את המלה **תקוה**, שהוא ההימנון של מדינת ישראל. אבל בבקשה הסבר לי את פירוש המלה **מקוה**, מלה שלא שמעתי ולא נתקלתי בה במשך 27 שנות חיי, ולמרות שנולדתי כיהודי, ואני חבר בבית כנסת לי בר-מצוה, ובעירנו יש אפילו אדמו"ר ושייבה".

2. בוועידה דומה בקליפורניה, אמרה לי מנהלת בית ספר בקהילה יהודית גדולה: "החומר הסבר מקוה שנתת לי, מאד מעניין ומרגש, עד שמצער אותי שלא יתה לי אף הזדמנות לטבול, כי נולדתי יהודיה, ולא הייתי זקוקה לגיוור".

3. רבנים רבים, גם כאלו שאין בעירם 10% השומרים מקוה, אמרו לי: "אל תבוא לטריטוריה שלי. יש לנו מקוה, אנחנו יודעים מה זה מקוה, ואין לנו זקוקים לשרותך. לך מכור את סחורתך במקום אחר!" רב אחד, שכנ"ל דרש ממני בטלפון ממרחקים, כאילו להכעיס, הורידו אותי מהאווירון לאישפוז דחוף של שבוע בבית חולים, דוקא בעירו. נטשתי את בית החולים לשמוע קריאת מגילה ושבתי בבית הכנסת היחיד בעיר הגדולה. הקהילה חברה בארגון הקהילות האורתודוקסיות, הרב אורתודוקסי ועזרת הנשים עדיין בקומה עליונה, אך רובם של 500 משפחות הקהילה כבר אינם שומרי שבת. אמר לי הנשיא: "הרב הזהיר אותי לפני שנסע לחופש, לא לתת לך לדרוש, כי הנושא שלך יעליב את הקהילה המכובדת שלנו!" שכנעתי אותו לאפשר לי 5 דקות מבלי להעליב. אחרי התפילה בה השתתפו רק כ-30 איש, רובם זקנים, נגשו אלי 2 מתפללים צעירים נשואים, ילידי המקום ו-20 שנה חברי הקהילה ואמרו: "שכנעת אותנו לטבול, אך גלה לנו האם יש והכן המקוה בעיר, וא שעלינו לטבול ביים?!" הם לא ידעו שיחד עמדנו על גג המקוה אשר מתחתנו, בקומת מרתף בית הכנסת, אשר שם דלת ליד דלת ארבעה כיתות של בית הספר היהודי השוכן בחצר בית הכנסת.

4. סיפר לי מנהל בית ספר תיכון "בית יעקב" בברוקלין. בוגרת שלנו, יתומה מגיל 5 מאמה, ומגיל 15 מאביה, טלפנה אלי נסערת מלוס אנג'לס, לבקשת עצה ותושיה, ואלו דבריה: "סוף כל סוף פגשתי בחור דתי והתארסנו אלא שצצה בעיה חמורה שמסעירה אותי. אמו של הבחור שאלה אותי: "מה בנוגע טהרת המשפחה?" ועניתי לה: "מקוה זה לא בשבילי!" ושאלה: "איך תלמידת 'בית יעקב' מעיזה להוציא מהפה משה שפטי כזה, ולא מתביישת ממני אצלי בבית, ועוד רוצה להתחתן עם הבן שלי?" עניתי לה: "אני באה ממשפחה ליטאית. אבי ז"ל היה מאד דתי, תלמיד חכם, ומקפיד בקלה כבחמורה, אבל הוא היה 'מתנגד', ואמר לי פעמים רבות שמקוה זה לא בשבילי. חסידים טובלים כל יום, אבל אנחנו ה'מתנגדים', אם אנו טובלים פעם בשנה בערב יום כיפור, זה גם כן הרבה, כי חבל על הזמן. זה ביטול תורה. במקום ללכת למקוה עדיף ללמוד עוד דף גמרא. ובכן, אני באה ממשפחה ש'מתנגדים' ולכן המקוה זה לא בשבילי." אם היא ענתה לי בחריפות ובצורה נחרצת ביותר: "שמעני נא טוב יקירתי: אם המקוה זה לא בשבילך, אז גם בני הוא לא בשבילך! אני בשום פנים ואופן לא ארשה, וגם אעשה כל אשר ביכולתי לעכב את בני מלהתחתן עם אשה שאינה מוכנה לשמור על טהרת המשפחה". ענייה סוערה ובוכיה היא שואלת אותי: "כבוד הרב והמנהל שלי, מה עלי לעשות? אני אוהבת מאד את החתן שלי, ורוצה להתחתן אתו, וביחוד לשקח לי זמן רב עד שמצאתי בחור דתי. אבל למי עלי להאמין, לאבי, זכרוננו לברכה, שהיה תלמיד חכם וצדיק גדול, או לאמו של החתן שלי? האם אני באמת חייבת ללכת למקוה?!"

הצד השווה בארבעת המקרים המעניינים הנ"ל, הוא הבורות המשוועת בנושא המקוואות. וחייבים אנו לשאול: איך יתכן בורות כזו, דוקא במצווה החשובה והבסיסית ביותר בחיים היהודיים, שהרי אסור ליהודי לגור בעיר שאין בה מקוה במרחק הליכה בטוחה ברגל, וגם אצל אנשים נבונים, מלומדים ומעוררים בחיי הקהילה היהודית?

אחת התשובות הנראות ביותר היא: כידוע, מקוה הוא נושא רגיש לכל אשה. כי הוא קשור למצב הפיזיולוגי הבעייתי של האשה, אשר בגלל נשים רבות

"ויחפור באר - [מקוה]... רחובות ... ופרינו בארץ", (בראשית כו:כב, בעל הטורים), פסוק זה מדבר גם על העתיד. היוונים, כבר לפני אלפי שנה הבינו, כי הדרך היעילה יותר, להשמיד את היהודים ואת היהדות, ח"ו, ללא שפיכות דמים ותאי גזים, היא על ידי סגירת המקוואות, איסור טבילה וחינוך לחיי טהרה. כדי להבטיח המשכיות עם ישראל באותה תקופה, בורא עולם עשה נס ו"באר"-מקוה-מעייין פרץ בחצר של כל הזקוק לטבול. אלפי שנה מאוחר יותר, ועם ישראל עדיין בסכנת שמד, ח"ו. ליהודי הארץ משחזים סכינים, ומכינים פצצות אטום, ח"ו, ובתפוצות למעלה מ-75% מהנוער אובד בהתבוללות ונישואי תערובת. וכדי לשרוד, חובתנו ללמוד את המסר הנ"ל ברצינות הנדרשת. אותו נביא ירמיהו, אשר בימי שלום ושלוה, חזה את החורבן, ולדאבוננו ונבואתו התקיימה, הוא גם הנביא המלמדנו שהדרך היעילה לפתרון בעיותינו היא על ידי טבילה במקוה, ככתוב: "**מקוה... מושיעו!**"

6. **בעיותינו אינן פוליטיות ואינן רציניות**, ולכן אינן ניתנות לפתרונות אלו! כאשר מכים כלב במקל, להגנתו הוא נושך את המקל, כי אינו מסוגל להבין שהבעיה שלו איננה המקל אלא היד המכה אותו במקל.

7. "**ישמעאל עשה תשובה!**" **הכיר ביצחק ובכל זכויותיו!** ומדוע אנו סובלים מישמעאל כיום? כי, ישמעאל ועמלק היו ונשארו רק ה"מקל" בו משתמש הבורא להעניש את ישראל! הבורא מוכיח לנו, כל יום מחדש, שאין בכוחנו לפתור את בעיותינו בלעדיו! חובתנו לעשות שלום עם בורא עולם המחזיק ב"מקל", כדי להיות ראויים לשלום המיוחל! כי רק ה"עושה שלום במרום" יכול "**ברחמינו לעשות שלום** עלינו ועל כל ישראל!" בתנאי שנשמור מצוותיו, ככתוב: "**אם מצוותי תשמורו... ונתתי שלום!**"

9. **פתרון בעיותינו הוא על ידי מהפך מהתנתקות להתדבקות** **בבורא עולם!** בימינו, יש בכוחנו לפעול בדרכו של המלך הצדיק חזקיהו, **ללא רומח**, אלא על ידי חינוך **כל** עם ישראל, מנער ועד זקן, טף ונשים, **לחיי קדושה וטהרה**. בורא עולם מתנה את קיומנו: "לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוח ה'!" (זכרי' ד:ו) לא בזכות הכישרון, האומץ והתעוזה היהודית האלה בזכות חיים של קדושה וטהרה. כמובא: (מלכים ב' יח-ט, ישעי' לו-ל, סנהדרין צד), שבשנת 3060 לבריאה, בימי המלך חזקיהו, לפני 2708 שנה, כאשר 185,000 ראשי גייסות, ומיליוני חיילים, בראשות סנחריב, צרו על ירושלים להחריבה, "ויהי בחצי הלילה", בנס גלוי כולם הפכו פגרים מתים, ומלמדנו התלמוד: **ירושלים ניצלה בזכות**: שבכל ארץ ישראל, "מדן ועד באר-שבע - [ממוזרח ועד מערב], איש נמצא עם הארץ, **תינוק ותינוקת, איש ואשה, [אפילו אחד]**", שאינו בקיאים [לומדים ושומרים] הלכות **טומאה וטהרה** [הקשורים במקוה]", "כי גדול לימוד שמביא לידי מעשה!" גם אנו זקוקים לאותה זכות, כדי להנצל מאלו אשר "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו ורק הקדוש ברוך הוא, יכול להצילנו מידם!" **כי, טבילה במקוה, היא דרך יעילה ביותר להביא את האדם להכרה בבוראו, להחזירו בתשובה שלימה, לקבל על עצמו את שמירת מצוות התורה, ולמחפץ מהתנתקות להתדבקות בבורא.** כי, הבחירה שהבורא נתן לאדם להאמין או לכפור במציאותו, היא רצף למשך החיים: **האדם יכול לחיות ככופר, אך אינו יכול לומר ככופר!** כי בימי רב של סכנת חיים, הפחד מהמוות דוחף את האדם להכיר בבוראו! כדברי הפתגם: "כאשר התותחים רועמים אין כופרים!" בשעת סכנת חיים, כל אדם, בכל מקום סביב העולם, גם מי שכל חייו כפר בעיקר, בכל השפות זועק אותה זעקה: "**אנא ה' הושיע נא!**" **פעולת המקוה**, בין השאר! מלבד ההתנתקות וההתבודדות המוחלטת מהעולם הסובב אותנו, וניתוק עומס היתר של תחושות חמשת החושים, המסוגלים להסיח את דעת האדם, ולתת לו הרגשה גילאית גם כאשר הוא נמצא על סף התהום, **בטבילה**, מתחת לפני המים, כאשר הנשימה נעצרת, וחיי האדם נמצאים במצב של סיכון, כל אדם באופן אינסטינקטיבי מכיר בבוראו, מתפלל אליו, ומשתוקק להתדבק בו, וסיכוי רב שיחזור בתשובה שלימה. ובזאת הוא מקרב את ה-**שלום בשמים שהוא תנאי לשלום בארץ!** ולכן, **ישועת ישראל, מותנת, בטבילת טהרה במקוה!** ככתוב: "**מקוה... מושיענו!**" האותיות הראשונות בפסוק: "**לב טהור ברא לי אלוקים!**" = **לטבל!** (המקובל רבי חיים ויטאל).

עמנואל ראב"ד, במכונית הסברת מקוואות. במסע הרצאות והפצת חומר, בבאר שבע.

4. סיפר לי מנהל בית ספר תיכון "בית יעקב" בברוקלין. בוגרת שלנו, יתומה מגיל 5 מאמה, ומגיל 15 מאביה, טלפנה אלי נסערת מלוס אנג'לס, לבקשת עצה ותושיה, ואלו דבריה: "סוף כל סוף פגשתי בחור דתי והתארסנו אלא שצצה בעיה חמורה שמסעירה אותי. אמו של הבחור שאלה אותי: "מה בנוגע טהרת המשפחה?" ועניתי לה: "מקוה זה לא בשבילי!" ושאלה: "איך תלמידת 'בית יעקב' מעיזה להוציא מהפה משה שפטי כזה, ולא מתביישת ממני אצלי בבית, ועוד רוצה להתחתן עם הבן שלי?" עניתי לה: "אני באה ממשפחה ליטאית. אבי ז"ל היה מאד דתי, תלמיד חכם, ומקפיד בקלה כבחמורה, אבל הוא היה 'מתנגד', ואמר לי פעמים רבות שמקוה זה לא בשבילי. חסידים טובלים כל יום, אבל אנחנו ה'מתנגדים', אם אנו טובלים פעם בשנה בערב יום כיפור, זה גם כן הרבה, כי חבל על הזמן. זה ביטול תורה. במקום ללכת למקוה עדיף ללמוד עוד דף גמרא. ובכן, אני באה ממשפחה ש'מתנגדים' ולכן המקוה זה לא בשבילי." אם היא ענתה לי בחריפות ובצורה נחרצת ביותר: "שמעני נא טוב יקירתי: אם המקוה זה לא בשבילך, אז גם בני הוא לא בשבילך! אני בשום פנים ואופן לא ארשה, וגם אעשה כל אשר ביכולתי לעכב את בני מלהתחתן עם אשה שאינה מוכנה לשמור על טהרת המשפחה". ענייה סוערה ובוכיה היא שואלת אותי: "כבוד הרב והמנהל שלי, מה עלי לעשות? אני אוהבת מאד את החתן שלי, ורוצה להתחתן אתו, וביחוד לשקח לי זמן רב עד שמצאתי בחור דתי. אבל למי עלי להאמין, לאבי, זכרוננו לברכה, שהיה תלמיד חכם וצדיק גדול, או לאמו של החתן שלי? האם אני באמת חייבת ללכת למקוה?!"

הצד השווה בארבעת המקרים המעניינים הנ"ל, הוא הבורות המשוועת בנושא המקוואות. וחייבים אנו לשאול: איך יתכן בורות כזו, דוקא במצווה החשובה והבסיסית ביותר בחיים היהודיים, שהרי אסור ליהודי לגור בעיר שאין בה מקוה במרחק הליכה בטוחה ברגל, וגם אצל אנשים נבונים, מלומדים ומעוררים בחיי הקהילה היהודית?

זקוקות לליווי רפואי במשך חלק ניכר מחייהן. כמובא: "עשר קללות התקלה חוה, [בגלל חטא עץ הדעת, מייד אחר שאכלה ממנו]". (עירובין ק; אבות דרבי נתן א, פרקי דרבי אליעזר יד.) 5 קללות הראשונות הן בעיות פיזיולוגיות, וחלק מהאחרות הן גם נושאים פסיכולוגיים. האשה טובלת במקוה בהקשר למחזור, שהיא קללה הראשונה ברשימה, כי היא התופעה הבעייתית הראשונה המופיעה בחיי האשה, וגם קללה שייכת תדיר אצל כל אשה, בחלק המרכזי של כל ימי חייה. סבל האשה מתחיל זמן קצר עוד לפני המחזור, PMS - פרע-מענטסטרואל-סינדרום, ובזמן המחזור "כל גופה חולה עליה"! מלבד הבעיות החמורות יותר. בימינו, כ-600,000 נשים מתות כל שנה מסיבוכי הריון ולידה. אחת מכל 5 נשים זקוקה לניתוח קיסרי. גם המנתח עם כל הצוות לא יהיו בטוחים הניכון ובזמן הכוון, היולדת העובר לא ישרדו את תהליך הלידה. סטטיסטיקה דומה כתובה בתורה. רחל אמנו - שהייתה אחת מארבעת נשותיו של יעקב אבינו, מתה בלידה. אף אחת מכל הנקבות של כל היצורים האחרים עלי אדמות, אינה עוברת את הסבל אשר עובר על גוף כל אשה. ולכן, בסלנג של מספר שפות, מחזור האשה נקרא "קללת חוה". גם נשים שלא יודעות מי ומה הייתה חוה, מתבטאות: "קבלתי את קללת חוה". נשים רבות משקיעות מאמץ רב, ונוסעות לטובל בעיר אחרת, רק כדי שלא תיראנה בסביבות המקוה על ידי חברותיה. מלבד נושאי צניעות, ופחד מעין הרע לקראת ההריון, שבגללו כל אשה מסתירה את ההריון עד שיראה, וביחוד בדרונו שנושא הצניעות כמעט ונמחק, הסיבה העיקרית להסתגרות הזו היא הרגישות והבושה "מקללת חוה". שהרי המחזור הוא בסך הכל רק פעילות פיזיולוגית נורמאלית של הגוף, לקראת הדבר הנעלה ביותר המאפשר להביא ילדים לעולם. והרי מלבד האשה, אף אדם ואף יצור לא מתבייש מפעילות פיזיולוגית של גופו. ולכן בחוגים רבים, מקובל לא לדבר על נושאי מקוואות ברבים, וביחוד לא בפני נשים וילדים. ולכן, אפילו המקוואות היפות ביותר, כארמונות מלכים, מוסתרות ומוצנעות מעין הציבור, כדי להגן על הנשים הטובלות בו. אך התוצאה השלילית היא: אשר רחוק מן העין ומן האוזן גם רחוק מהלב.

ובגלל הסיבה הנ"ל, יתכן שאדם בגיל 27, נבון וחכם, בעל השכלה מעל הממוצע, מנהל ארגון יהודי וחבר בבית כנסת בעיר שיש בה ישיבה גדולה, ואדמו"ר עם חסידים, אף פעם לא שמע ואפילו לא נתקל במלה מקוה. ובבית כנסת אורתודוכסי, אשר חברים בו 500 משפחות, כאשר כבר יש מקוה שהוטנו וחמוד במרתף, מלבד אשת הרב, ואשת מנהל בית הספר הישראלי, [בזמן שהוא דתי, כי לעתים הסוכנות שולחת מישראל מנהל לבית הספר שהוא אנטי דתי], ואולי עוד משפחה צעירה אחת או שתיים, שזה עתה הגיעו לעיר, אין מי שיתשמש במקוה או אפילו שידע על קיומה.

הבעיה שלנו שישנם עוד קרוב ל-10 מיליון יהודים הנמצאים באותו מצב.
בעיה נוספת, מיוחדת לדורנו דור התפוצות, של "שיויון ושחרור האשה". ב-30 שנות עבודתי בקירוב למקוה, כל הנשים שאלו אותה שאלה, בת שתי מלים: **"מדוע אנחנו?"** והתשובה הקצרה והמספקת את כולן היא: "גבירתי! אני כבר טבלתי הבורק". ולכן, סדרו הכמינו שפתיחת התלמוד תעסוק בטבילת כהנים [גברים], בניגוד לטבילת הנשים שרובן מובאות במסכת התלמוד האחרונה! גם בהקשר טהרה מוזכר: **"תינוק [לפני] ותינוקת, איש [לפני] ואשה** [וכן, גם בחומר כי, כדי לחנך ולדרוש מאחרים יש לשמש דוגמה אישית!], ולכן, גם בחומר הסברת טהרת המשפחה, עדיף שטבילת הנשים תוזכר בסוף, למרות שבימינו הוא אחד הנושאים החשובים ביותר להישרדות עמנו. כי במקום שהגברים טובלים לא מצוי שהנשים לא טבולנה. ולכן גם לשיטת הסוברים שבהעדר בית המקדש אין חובה לגברים לטבול, אבל בדרונו, כיוון שטבילת הגברים מובילה לטבילת נשים רבה יותר, חובה על כל הגברים לטבול, וביחוד על הרבנים ומנהיגי הדור, וחשוב שיטבלו לפחות בערבי שבתות וחגים.

בורא עולם מראה לנו כל יום, שאי אפשר להוציא אותו מהתמונה, ואי אפשר להסתדר בלעדיו. למרות שאחת ממטרות מדינת ישראל היא להגן על היהודים בכל מקום המצאם, אך מאז קום המדינה, המקום היחידי בעולם בו נרצחו אלפי יהודים רק בגלל היותם יהודים, הוא רק במדינת ישראל. ומי שאינו גר ב"גן-עדן של שוטים" יודע שמדינת ישראל נמצאת תחת איום מתמיד של השמדה טוטאלית, וכל הפתרונות המבוססים רק על "כוחי ועוצם ידי" נמצאים בצל של סימן שאלה גדול? הכסף מהנפט והשגנה הערבית - מוסלמית הם הכוח הגורם למדינת ישראל וליהדות העולם, לבעיות שארתו או יכולים להתגבר עליהם בכוחות עצמנו, כדי להכריח אותנו לזעוק לעזרת בורא עולם, ולהתגבר שאחרי כל המאמצים האנושיים, עדיין אין לנו ביטחון קיומי מוחלט, ואין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים, דבר המחייב את שמירת כל מצוות התורה, וביחוד את מצוות המקוה שעליה נאמר: **"מושיעו!"** גם יהדות התפוצות נמצאת בסיכון גבוה של השמדה - עצמית ושואה רחנית, מנישואי תערובת של בין 50 ל-95%. אך עד בוא המשיח, אי אפשר

להביא את כל יהודי התפוצות לארץ ישראל. א. כי מהאוצרות שמצבם הפיננסי, הפוליטי והחברתי יציב, הם לא יבואו. ב. מדינת ישראל זקוקה ליהודים בתפוצות, לתמיכה פיננסית ופוליטית. ג. מסוכן להחזיק את כל הביצים בסל אחד. כמובא: "טובה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שפזרן בין האומות". נישואי תערובת אי אפשר לעצור מבלי חינוך לחיי קדושה וטהרה וטבילת מקוה של צעירי ישראל הגברים. כי הנוכריות מתחנכות בביתן לחפש את בחורי ישראל ולמסור עצמן בקלילות. ולכן, רק הידיעה שנישואי נוכריה מפסידים לאדם את קדושת ישראל של ילדיו, יכולה לרסן את המגפה הזאת. אך קדושה איננה ניתנת להמחשה בחמשת החושים מבלי המיכשור של טבילת טהרה, כמובא: "הטהרה מביאה לידי קדושה". (ראה: "נישואי תערובת מסכנים אותך ואת ישראל! כיצד ניתן לרסן ולעצור זאת?" - "בלי מקוה - אין תקווה", מדוע? מאת ע.ר.) (Intermarriage Endangers You and Israel! Curb and Stop it How?" by I.R.)

המסר וההתחייבויות:

1. תנאי לישועה והישרדות יהודית, שכל עמנו ילמוד וישמור מקוה. לא מספיק שאתה ואנחנו נעשה זאת. ולכן חובה **לפני וועדות עבודה** לקדם את מצוות המקוה **לפני** לעמנו! **דורש והפץ:** חומר הסברת מקוה, מרשים, מרומם ומקרב! 2. הבעיה הראשונית כיום הוא חינוך למקוה. כי כל קהילה שיכולה להרשות לעצמה לגור בבתיים במקום במערות, יכולה גם לבנות מקוואות אים הם רק ירצו בכך. 3. **"איש"** [לפני] **"אשה!"** אדם הראשון טבל לפני חוה - **גברים לפני נשים!** כי חינוך דורש דוגמה אישית. הדבר הראשון, שאדם הראשון עשה אחרי שגורש מגן-עדן, ביום ראשון הראשון - הוא חזר בתשובה וטבל במקוה-מעין השילוח, אשר ליד הכותל המערבי בירושלים, בבכי ובתחנונים לבורא עולם,

עמנואל ראב"ד, ומכונת הסברת המקוואות, במסע הרצאות מחוץ לחוף בצפון אמריקה. החלוקת חומר חינוכי למקוה, בוועידת הקהילות היהודיות המאוחדות, בלוס-אנג'לס, קליפורניה. השון תשס"ז.

שיסלח ויכפר על חטאו בעץ הדעת. (פרקי דרבי אליעזר כ). לאחר מכן, גם חוה חזרה בתשובה וטבלה, והייתה לאשה הראשונה ששמרה בקפידה על מצוות טהרת המשפחה. מאז, אפילו קודם מתן תורה היו נשים נבונות וצדקניות שבכל דור ודור שומרות על מצווה זו. 4. **"תינוק [לפני] ותינוקת"**, חייבים להתחיל חינוך למקוה בגיל צעיר, בנושאים מקבילים, בלתי רגישים, כגון: מקוה כלים ותשובה צריכה טבילה, כי לימוד בגיל צעיר מטיח קיום המצווה בגיל מבוגר. 5. **מקוה כלים** קטן חובה לבנות בחזית כל בית כנסת וכל בית ספר, כדי שנושא מקוה בלתי רגיש, יהיה תמיד לנגד עינינו, ולשמש כמכשיר להחדרת נושא המקוה לתודעת הציבור הרחב. עד שהמקוה כלים יבנה, חובה לכל הפחות, לתלות שלט הסבר ל"מקוה כלים", גדול ומרהיב, באותיות גדולות, בחזית הבניין, שכל העובר ברחוב חייב לראותו. 6. **נישואי תערובת בתפוצות,** ניתן לעצור רק על ידי חינוך הנוער הצעיר, גברים במיוחד, את נושא ה"הבדלה"! "המבדיל בין קודש לחול, [כמו] בין אור לחושך, ו-[ואותו] הבדל קיים] בין ישראל לעמים"! כדי שיבינו את אשר הם עומדים להפסיד בנישואין עם בנות נכר. ומכיון שקדושה לא ניתנת בחמשת החושים! המיכשור הנדרש להמחיש את קדושת ישראל הוא טהרת ישראל. כי "הטהרה מביאה לידי קדושה"! 7. חינוך למקוה יכול להיות יעיל. ראה "תוצאות מופלאות" מה שאדם אחד הצליח להשיגם, ללא עזרה ציבורית ובאמצעים מינימאליים. כך גם אתה יכול וחיובי לפעול. 8. ראה את חומר ההסברה הזמין כיום, ותווכח שגם חומר לא יקר יכול להביא לתוצאות מופלאות. 9. חינוך למקוה יכול להיות ראשון, ובוודאי לא אחרון בפעילות של קירוב רחוקים. כי הטבילה משמשת כמנוע דחף לשמירת כל מצוות התורה. ולכן, טבילת כל ישראל היה תנאי והכנה למתן תורה. 10. ההורים והקהילה משקיעים סכומי עתק על חינוך של כל ילד בעוד שחורגו למקוה של עשרה מליון יהודים, אין כל תקציב. דבר זה חייב להשתנות. חינוך למקוה חייב להיות בעדיפות ראשונית בתקציב של כל קהילה וכל ארגון יהודי. 11. עשרה מליון יהודים זקוקים לקירוב למקוה, בעלות שנתית של מיליוני דולר. בהתרחשותנו לספק את התקציב הנדרש להישרדותם כיהודים. 12. אנו נאשמים במחיקתם מהעיתיד היהודי. 13. **רב הרב בעיר, לא מילא את חובתו הראשונית לעירו, עד שישקיע השתדלות מירבית שכל העיר, מלבד כל קהילתו ישמרו את מצווה טהרת המשפחה!** מלבד הדאגה לבניית מקוואות לפי הצורך. 14. התחל בהפצת חומר חינוכי למקוה, חנים, לכל תושבי העיר, לפני חינוך בקבוצות קטנות או ליחידים. 15. לכל אחד מאתנו התחייבות שווה. מאמץ מקוה מקומי, אינו פוטר אותנו מההתחייבות הגלובאלית, כשם שמשלום מס עירוני אינו פוטר מתשלום מס ממשלתי. 16. וועדה של תלמידי חכמים ומחנכים חייבים לבחון ולבחור את החומר חינוך למקוה שהוכיח את עצמו כיעיל ביותר, לדאוג לתירגומו לשפות של תפוצות ישראל, ולארגן את הפצתו חנים לכל משפחה יהודית. 17. ראו, שכל משפחה שומרת מצוות, תנדב בקביעות, לפעילות של חינוך למקוה, שסכם השווה לפחות להוצאה השנתית של המשפחה על נושא המקוה.

עמנואל ראב"ד, בשנה ה-29 לנוכחות, הרצאות וחלוקת חומר חינוכי מקוה, בוועידת הקהילות היהודיות המאוחדות, ב-נאשוויל, טנסי, כח השון ג כסלו תשס"ח.

של תפוצות ישראל, ולארגן את הפצתו חנים לכל משפחה יהודית. 16. ראו, שכל משפחה שומרת מצוות, תנדב בקביעות, לפעילות של חינוך למקוה, שסכם השווה לפחות להוצאה השנתית של המשפחה על נושא המקוה.